

(६८०) सन्देहः प्रकृतेऽन्यस्य संशयः प्रतिभोत्थितः ।

शुद्धो निश्चयगर्भोऽसौ निश्चयान्त इति त्रिधा ॥

यत्र संशय एव पर्यवसानं स शुद्धः । यथा ।

“किं तारुण्यतरोरियं रसभरोद्भिन्ना नवा वल्लरी

वेलाप्रोच्छलितस्य किं लहरिका लावण्यवारां निधेः ।

उद्गाढोत्कलिकावतां स्वसमयोपन्यासविश्रम्भिणः

किं साक्षादुपदेशयष्टिरथवा देवस्य शृङ्गारिणः” ॥

यत्रादावन्ते च संशय एव मध्ये च निश्चयः स निश्चयमध्यः ।

यथा ।

“अयं मार्त्तण्डः किं स खलु तुरगैः सप्तभिरितः

कृशानुः किं सर्वाः प्रसरति दिशो नैष नियतं ।

कृतान्तः किं साक्षान्महिषवहनोऽसाविति पुनः

समालोक्याजौ त्वां विदधति विकल्पान् प्रतिभटाः” ॥

अत्र मध्ये मार्त्तण्डाद्यभावनिश्चयः राजनिश्चये द्वितीय-

संशयोत्थानासम्भवात् । यत्रादौ संशयोऽन्ते च निश्चयः स

निश्चयान्तः । यथा ।

“किं तावत् सरसि सरोजमेतदारा-

दाक्षोस्मिन्मुखमवभासते तरुण्याः ।

संशय्य क्षणमिति निश्चिकाय कश्चित्

विव्वोकैर्वकसहवासिनां परोक्षैः” ॥

अप्रतिभोत्थापिते तु “स्याणुर्वा पुरुषो वा” इत्यादिसंशये

नायमलङ्कारः ।